

Φίλιππος Τσιάρας

ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ

Παράξενο τό πώς αρχίζει ή μέρα
κι ένα παιδί μιά μπάλα βγάξει στό χωράφι
ή μέρα στρέφει κίτρινη
ή μέρα μαζεμένη στόν έαυτό της.

τό μισό τοῦ πράγματος
είναι πώς μεταφέρεται
τῆς μπάλας ὁ ἦχος πέρα ἀπό τά δέντρα
ὅπως χωρίς δικαιολογία.

τ' ἄλλο μισό, ὁ ἦχος,
ἐκεῖ πού ἡ μπάλα ἐγκατέλειψε τό χῶμα
καί τό γρασίδι διορθώνεται
βαθυπράσινο διάστημα.

Πῶς τό βλέπουμε αὐτό;
Μέ τό 'να μάτι, μέ τά δύο;
Ἡ μέ μισό μυαλό
ὅπως τά πράγματα

πού μᾶς πέταξαν ἔξω στό χωράφι
χωρίς τή μπάλα μοναχά τό μάτι
νά κοιτάζει γύρω
τήν ἀνήσυχη αἰρα τό χορτάρι τό ἀβέβαιο.

Κάποτε πίστευες
ὅταν πάταγες γερά στή γῆ
πώς τό σκουλήκι
ἦταν σκέτο σκουλήκι.

Ἔλα ξανά, ἔβγα ἔξω
ἐδῶ πού τό παιδί κι ἡ μπάλα του
δέν ἔχουν καμιά χρεία:
Οὔτε ἦχο οὔτε ὄνομα
οὔτε μυαλό πού νά ρωτάει τό χορτάρι
γιά τό φθινόπωρο ὀτιδήποτε.

Μετάφραση: Τάσος Δενέγρης

ΔΥΟ ΞΕΝΟΙ

Εἴμαστε στά μαχαίρια
Εἴχαμε τσακωθεῖ, θέλαμε καί γιά τοὺς δύο μας
τό καλύτερο, φτύναμε τόν ἥλιο, ἐλπίζαμε
θέλαμε νά μάθουμε κι ὕστερα ὄχι
ἀνάγκη εἴχαμε ὁ ἕνας τόν ἄλλο
καί μέσ στά πρόσωπά μας ἀνασαίναμε βαριά.
ὅσο ἡ ἀνάσα μας ἔγινε μιά.